

உ
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம் — வேல்கை
வாசகம்
வேளாண் மாபு வழித் தோன்றலும்
சிறந்த சமயத் தொண்டருமான

திருமதி. முத்ததம்பி பார்வதிப்பிள்ளை

அவர்களின் மறைவு குறித்த

நினைவுமலர்

1977

ஆக்கம்:

அ. கோ. பொன்னுச்சாமி
(ஆசிரியர், யாழ். மத்திய கல்லூரி)

1917

അടയാളം — മനോരമ
പത്രം
മുദ്രണാലയം ക്രിസ്തു മത പബ്ലിഷിംഗ്
സൊസൈറ്റി കോളം കേരളം

മിസ്സിസിപ്പിയിലെ വിവേകാനന്ദൻ മിശിനിയുടെ
ആത്മകഥാ രചനകളുടെ

മിസ്സിസിപ്പിയിലെ
1917

മിസ്സിസിപ്പിയിലെ - 1917 -
സിംഗപ്പൂർ - 1917

உ
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம்—வேலினை

வாசரும்

வேளாண் மரபு வழித் தோன்றலும்
சிறந்த சமயத் தொண்டருமான

திருமதி. முத்ததம்பி பார்வதிப்பிள்ளை
அவர்களின்

மறைவு குறித்த

நினைவு மலர்

தோற்றம்: 1897-07-22

மறைவு: 1977-08-21

சமர்ப்பணம்

திருமதி - மூத்ததம்பி பார்வதிப்பிள்ளை இளம் வயதிலிருந்தே மிகுந்த தெய்வபக்தி உள்ளவர். அவரைப் போலவே அவருக்கு வாய்த்த கணவரும் குறையாத தெய்வபக்தி கொண்டவர். இருவரும் சேர்ந்து ஞானவைரவர் ஆலயத்திற்குச் செய்த தொண்டினை அனைவரும் அறிவர்.

திருமதி. பார்வதிப்பிள்ளை அனைவரோடும் அன்பாகப்பழகும் இயல்பினர். அதனால் நல்லவர் என்ற பெயரைப் பெற்றவர். அவருடைய வாரிசுகள் குடும்பப் பரம்பரையைக் காத்து, பேரும் புகழும் ஈட்ட எல்லாம் வல்ல ஆண்டவன் இன்னருள் சுரப்பானாக! பார்வதிப்பிள்ளையின் ஆன்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

திரு. திருமதி. செல்லையா
குடும்பத்தினர்

உ
சிவமயம்

**திருமதி. முத்ததம்பி பார்வதிப்பிள்ளை
அவர்கள்**

தோற்றம்: 1897-07-22

மறைவு: 1977-08-21

இரங்கற் பாக்கள்

அரனடி அடைந்த நாள்

வெண்பா

ஆண்டது பிங்களத்தி லமைந்தமதி ஆவணியாம்
பூண்டதோர் சப்தமி பொங்கனுசம் - ஈண்டுபுகழ்
பார்வதிப் பிள்ளையெனும் பாவையாள் புவிநீத்து
ஆர்வமுட னரனடைந்த நாள்.

—o—o—o—

வரலாறு

ஆசிரியப்பா

உலகுபுகழ்க் கவிஞன் உயர்கம்ப னென்பான்
அலகில்சீர்க் கவினளால் அணிசெயும் பெருமையும்
மூவுல களித்த காவலனாகிய
இராவணப் பெரியோன் இனிதெனத் தேர்ந்து
தலைநக ராக்கித் தங்கிவீற் றிருந்த
நிலைமையி னாற்பெறு நிகரில் தலைமையும்
வாய்ந்துமா கடலுள் மலர்ந்திடு முத்தெனத்
தோய்ந்துபே ரழகு சுடர்தரத் துலங்கும்
ஈழநா டதனில் இனிசெந் தமிழோர்
வாழியாழ்ப் பாண வளம்பதி தன்னில்
கல்வியுஞ் செல்வமுங் களிநடம் புரிந்திடும்
தொல்பெரும் பதியாய்த் தோன்றிப் புகழ்பெறு
வேலனை யென்றிடு வியத்தகு பதியில்
உலகோர்க் குதவும் ஒங்குயர் உழுதொழில்
கைவரப் பெற்ற கவினுறு சைவ
வேளாண் மரபு விளங்கிடத் தோன்றிய
சிறறம் பலமெனும் சீரியோன் தானும்
வள்ளி யம்மை வனிதையை மணந்து
இல்லறந் தன்னை இனிதுற நடாத்தி
வாழு நாளில் வந்துதித் தவள்தான்
பார்வதிப் பிள்ளையாம் பாங்குடை மாதே
வளர்பிறை யென்ன வகையுற வளர்ந்து
கற்பன கற்றுக் கல்வியிற் சிறந்து
கன்னிப் பருவம் கவினுறப் பெற்று
திருமண நினைவினைச் சிந்தையிற் கொண்டு
நாகப்பர் என்றிடு நல்லோன் தானும்
சின்னப் பிள்ளைச் சேயிழை தன்னைக்

கைப்பிடித் தீன்ற காளையோ னாகும்
 மூத் தம்பி முதல் னவனை
 நல்ல மனனாய் நானிலத் தேற்றனர்
 பூவும் மணமும் போல வாழ்ந்து
 புண்ணியம் பற்பல புரிந்திடு காலை
 ஞான வைரவர் நற்பெரு மருளால்
 புதல்வியா யுதித்தவள் புவனேஸ் வரியே
 எல்லா இன்பமும் இவளே யென்று
 கண்ணின் மணியாய்க் காத்து வளர்த்து
 வேண்டிய யாவும் விருப்பிட னளித்து
 மங்கைப் பருவம் மருவிய போதில்
 காரை நகரிற் களிப்புடன் வாழ்ந்த
 கந்தையா வெனும் கண்ணிய மிக்கோன்
 அன்னப் பிள்ளையாம் தேவியை மணந்து
 பெற்றே யெடுத்த பெருந்தவப் புதல்வன்
 ஒப்பந்த காரணம் ஒன்பொருள் உற்றோன்
 வேளாண் தொழிலில் மிகுபொருள் பெற்றோன்
 ஊரார் போற்றும் உத்தம னாகிய
 ஆறு முகமெனும் அன்புமிக் கோளை
 தன்னொரு மகளின் தணைவ னுக்கி
 மருக னெனவே மகிழ்வுறக் கொண்டனர்
 இராச ரத்தின இன்முகத் தோனும்
 பராசக்தி யென்றிடு பாவைநல் லானும்
 அரிதிற் பெற்ற அருந்தவக் கொழுந்தாய்
 அஞ்ச லதிபராய் அரும்பணி புரிந்திடும்
 தையல் நாயகித் தவமிக வுடையாள்
 தெய்வ நாயகன் என்னப் பெற்ற
 மின்முகாரி யாக மிகுதொழில் புரியும்
 வரத ராசனும் மகிபன் தனையும்
 வேலா யுதராம் வித்தன் தானும்
 அன்னம் மாவெனும் அணங்கினை மணந்து
 நானிலத் தீன்ற நற்பெரு மகனாய்
 கேஜி பஸ்தொழிற் கூடந் தன்னில்
 இன்பாய்ப் பணிபுரி இன்முகத் தோனும்
 நாகேந் திரனெனும் நம்பியை மணந்த
 பத்ம ராணிப் பாங்குடை யாளையும்
 பத்திமிக் குடைய பத்மா வதியையும்
 ஆசிரியை யாகி அறிவினை யூட்டும்
 யோக மிக்கவள் யோகேஸ் வரியையும்
 யுகலோக ராசா உத்தமன் தனையும்

சத்தியந் தவருச் சத்திய பாமாவையும்
 பேர ரென்றே பெரிதுவந் தேற்றவன்
 மழலை மொழியான் மயூரன் தன்னைப்
 பீட்ட னெனவே பேணிக் கொண்டவன்
 ஞான வைரவர் நற்பணி யெல்லாம்
 தான்நா யகன்பின் தானே யேற்று
 நானிலம் போற்ற நன்கு தடத்தியும்
 மகளுடன் மருகன் மாண்புறு பேரர்
 என்றிவர் தம்மொடு ஏதமில் பீட்டனைக்
 கட்டித் தழுவிக் காத லோடும்
 கொஞ்சிக் குலவிக் கூடி மகிழ்ந்து
 சுற்றந் தனது துயரந் துடைத்து
 இன்புறப் பேசி இனியன செய்து
 காசினி முழுவதுங் கண்டு மகிழ்வுற
 எண்பது வயது அண்மிய பருவம்
 கண்ணுதற் கடவுளின் கருணையை நினைந்தோ
 கணவன் தன்னைக் கனவிற் கண்டோ
 காலம் வந்து காலடி பொருந்த
 பிங்கள வாண்டு பேசிடும் ஆவணி
 ஐந்தாம் திகதி அமைவுறக் கொண்ட
 ஞாயிறு என்றே நலின்றிடு வாரம்
 பூர்வ பக்கம் பொருந்திடு திதியாம்
 சப்தமி யென்னைச் சாற்றிடு நாளில்
 மகளுடன் மருமகள் மற்றும் சுற்றம்
 அருமைப் பேரர் அணைத்திடு பீட்டன்
 ஊரா ரயலவர் உற்ற நண்பர்
 அருந்துயர்க் கடலுள் ஆழ்ந்து புலம்ப
 செஞ்சடை விரித்தோன் திருவடி நீழல்
 புகுந்தே யின்பம் பெற்றன ளினிதே.

மகள் புலம்பல்

விருத்தம்

அம்மா நான் உனையெண்ணி
 அல்லும் பகலும் புலம்புகிறேன்
 அம்மா கேட்க விலை யென்றால்
 ஆர்தான் எனக்குத் துணையிங்கே?
 எம்மா பாதகன் உன்னுயிரை
 எடுத்தே சென்று ஒளித்தானோ?
 இம்மா துயரந் தீர்த்தருள
 இங்கே ஒருகால் வாராயோ?

பேரர் புலம்பல்

விருத்தம்

கண்டதும் கைகள் கூப்பிக்
 கடவுளைத் தொழுது ஏத்திக்
 கொண்டாற் பாசத் தாலே
 கட்டியே முத்தந் தந்து
 அண்டியே பக்கஞ் சேர்த்து
 அளவிலாப் பொருள்க ளீந்தீர்
 விண்தனை விரும்பிச் சென்ற
 வேதனை விளம்ப லாமோ?

பீட்டன் புலம்பல்

விருத்தம்

இனியன பொருள்க ளேதும்
 எய்திடின் அவற்றை யெல்லாம்
 கனிவுடன் கொணர்ந்து நல்கிக்
 கதைபல கூறி யென்றன்
 கனிநிகர் உள்ளம் பூக்கக்
 கருத்துரை பலவுஞ் சொல்வாய்
 இனியுனை என்கு காண்பேன்
 என்விதி இதுவோ அம்மா!

சுற்றம் புலம்பல்

வெண்பா

வற்றாத சுற்றமெலாம் மாதுயரந் தானடைய
 உற்றவிடம் யாதோவெம் உத்தமியே—மற்றுலகில்
 சேர்ந்தெம் குறைமுறைகள் செப்பி யுளம்ஆற
 யார்தா முளரீங் கினி.

தேற்றம்

வெண்பா

மாடுமனை சுற்றம் வளர்செவ்வம் வாழ்வெல்லாம்
 நீடுபெறு மென்ன நினையாதீர்—பீடுபெறும்
 பார்வதிப் பிள்ளையாம் பாங்குடையாள் சென்றடைந்தாள்
 பார்வதி பாங்குணையே தான்.

சிவமயம்

திருமுறைகள்

தேவாரம்

இடரினுந் தளரினும் மெனதுறுநோய்
தொடரினு முன்கழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனி லமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினி லடக்கிய வேதியனே — சம்பந்தர்

அங்கத்தை மண்ணுக் காக்கி
ஆர்வத்தை உனக்கே தந்து
பங்கத்தைப் போக மாக்கிப்
பாவித்தேன் பரமா நின்னைச்
சங்கொத்த மேனிச் செல்வா
சாதல்நாள் நாயேன் உன்னை
எங்குற்றாய் என்ற போதால்
இங்குற்றேன் என்கண் டாயே — அப்பர்

வாழ்வாவது மாயம்மிது மண்ணாவது திண்ணம்
பாழ் போவது பிறவிக் கடல் பசினோய் செய்தபறிதான்
தாழாதறஞ் செய்மின்றடங் கண்ணன்மல ரோனும்
கீழ்மேலுற கின்றன்திருக் கேதார மெனீரே. — சுந்தரர்

திருவாசகம்

பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன்
பிறப்பினே டிறப்பும் அஞ்சேன்.
துணிநிலா அணியி னுன்தன்
தொழும்ப ரோடழுந்தி அம்மால்
திணிநிலம் பிளந்தும் காணுச்
சேவடி பரவி வெண்ணீறு
அணிகிலா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே.

திருவிசைப்பா

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற நெற்றிக்கண் ணுடையதோர்
 நெருப்பே
 வேறணி புவன போகமே யோக வெள்ளமே மேருவில் வீரா
 ஆறணி சடையெம் அற்புதக்கூத்தா அம்பொன்செய் அம்ப
 [லத் தரசே,
 ஏறணி கொடியெம் மீசனே உன்னைத் தொண்டனே இசை
 [யுமா றிசையே.

திருப்பல்லாண்டு

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள்
 வஞ்சகர் போயகலப்
 பொன்னின் செய் மண்டபத் துள்ளே
 புகுந்து புவனியெலாம் விளங்க
 அன்ன நடை மடவாளுமை கோனடி
 யோமுகக் கருள் புரிந்து
 பின்னைப் பிறவி யறுக்க நெறிதந்த
 பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

புராணம்

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி
 அற்புதக் கோலம் நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாஞ்
 சிற்பரவி யோம மாகுந் திருச்சிற்றம் பலத்துள் நின்று
 பொற்புடன் நடம் செய்கின்ற பூங்குழல் போற்றி போற்றி

திருப்புகழ்

புத்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
 பற்றியே மாதிருப் புகழ்பாடி
 முத்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வின்
 முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
 உத்தமா தானசற் குணர்நேயா
 ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
 வித்தகா ஞானசத் தினிபாதா
 வெற்றிவே லாயுதப் பெருமாளே.

11-116

கலைவாணி ஆச்சகம், யாழ்ப்பாணம். 543-77